

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

GABRIELA JOHNOVÁ

NAŘÍZENÍ BRUSEL I A JINÉ PROCESNÍ PŘEDPISY EVROPSKÉHO MEZINÁRODNÍHO PRÁVA SOUKROMÉHO

Datum odevzdání práce: 1. dubna 2015

I. Aktuálnost tématu

Téma předkládané diplomové práce považuji za velmi aktuální. Od 10. ledna 2015 je použitelné nařízení Brusel I bis, které nahrazuje dosavadní nařízení Brusel I, nejvýznamnější instrument v oblasti evropského mezinárodního civilního procesního práva. Jádrem předkládané práce je právě srovnání obou těchto nařízení, zvolené téma hodnotím proto jako velmi aktuální.

II. Náročnost tématu

Evropské mezinárodní civilní procesní právo je oblastí, které byla v poslední době právě v souvislosti s přijatou revizí nařízení Brusel I, sice věnována velká pozornost a autorka tedy měla možnost čerpat z četné domácí i zahraniční odborné literatury, nicméně nejedná se o téma zcela snadné.

III. Kritéria hodnocení práce

Cílem diplomové práce, i když není v práci autorkou výslovně uveden, je zmapování úpravy evropského mezinárodního civilního procesního práva, s tím, že převážně se autorka soustředí na nejrelevantnější unijní nařízení z této oblasti, a to na nařízení Brusel I, resp. na srovnání s novou úpravou v nařízení Brusel I bis.

Naplnění tohoto cíle se diplomantce podařilo.

Diplomová práce, která má celkem 56 stran textu, je strukturována systematicky a logicky. Autorka rozdělila svou práci do 3 základních kapitol, které jsou dále členěny, úvod a závěr. V úvodní kapitole autorka vymezuje problematiku evropského mezinárodního práva soukromého. Druhá kapitola je pak stěžejní kapitolou celé práce, autorka se v ní věnuje srovnání nařízení Brusel I a Brusel I bis. Třetí kapitola pak stručně přibližuje další unijní nařízení, která upravují problematiku mezinárodního civilního procesního práva. Výhradu bych měla k logickému zařazení kapitoly 2.4, která by dle mého názoru měla být zařazena za kapitolu 2.1

Z obsahového hlediska je práce poměrně zdařilá a diplomantka prokazuje znalost zvolené problematiky. Autorka vychází z české i zahraniční odborné literatury, poznámkový aparát považuji za odpovídající typu práce a co do rozsahu za dostatečný.

Práce je zpracována rovněž na dobré stylistické úrovni. Práce je psána srozumitelně a až na drobnosti bez jazykových chyb a překlepů (např. str. 6: „*To u evropského mezinárodního práva to neplatí*“ nebo str. 19 „*Heidelberská zpráva*“ či str. 38 „...*bude vydáno rozhodčí nález.*“).

IV. Případná další vyjádření k práci

K přehlednosti práce a snadné orientaci v jednotlivých pasážích by dle mého názoru přispělo, kdyby autorka vycházela důsledně vždy z nové úpravy v nařízení Brusel I bis. Z práce je zřejmé, že se diplomantka ve zvoleném tématu orientuje, škoda proto, že některé formulace v práci jsou nepřesné až

zavádějící. Výhrady mám např. ke konstatování diplomantky, že v současné době lze pod označením nařízení Brusel I spatřovat dvě nařízení (str. 1) nebo že velká část z hlediska práce relevantních nařízení přejala ustanovení, která byla a jsou součástí úmluv uzavíraných mezi členskými státy, nebo jsou alespoň těmito ustanoveními do značné míry ovlivněna (str. 6). V kapitole týkající se pravidel pro založení mezinárodní příslušnosti v nařízení Brusel I bis (str. 15 a násl.) by bylo v daném kontextu vhodnější hovořit o mezinárodní příslušnosti, nikoliv jen o příslušnosti.

Práci lze vytknout i řadu terminologických nepřesností, např. ve smyslu preambule je v rámci celé práce používán pojem recitál (např. str. 44), nebo se objevuje rozsudek ve smyslu obecnějšího rozhodnutí (str. 22), pojem vykonatelnosti je zaměňován s výkonem (str. 23) či na str. 55 se objevuje termín mezinárodní právní řád.

Problematická je pasáž, ve které se diplomantka věnuje kritériu bydliště v nařízení Brusel I bis (str. 8 a násl.), zde autorka zaměňuje pojem bydliště a pojem obvyklého pobytu (obvyklého bydliště). Bez dalšího nelze ani konstatovat, že v případě domicilu se jedná o pojem, který vychází ze systému *common law*. Postrádám též zmínku o nově zakotvené definici bydliště v § 80 občanského zákoníku. Na str. 15 a násl. chybí vymezení bydliště právnických osob. Obdobně na str. 52 autorka zaměňuje pojem trvalého pobytu a obvyklého pobytu ve vztahu k nařízení o dědictví.

V kapitole třetí předkládané diplomové práce zbývá vzhledem k omezenému rozsahu práce již jen velmi malý prostor pro výklad zbývajících relevantních předpisů EU. Jasně a výstižně sumarizovat v několika odstavcích obsah jednotlivých nařízení není snadné a ne vždy se toto autorce zcela daří (např. str. 51 nebo str. 44 – 45). V této kapitole rovněž postrádám alespoň zmínku o nařízení EP a Rady (EU) č. 655/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstarání účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech.

V. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

V kapitole 2.3, ve které se autorka zabývá pravidly pro založení mezinárodní příslušnosti v nařízení Brusel I (bis), autorka neuvádí tzv. tichou prorogaci, ke které by mohla vyjádřit v rámci obhajoby. Zároveň by se diplomantka mohla v souvislosti s mezinárodní příslušností u spotřebitelských smluv vyjádřit k problematice čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení Brusel I bis (resp. čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení Brusel I) včetně relevantní judikatury SDEU.

VI. Doporučení práce k obhajobě

Autorka v práci prokázala schopnost samostatné odborné práce a znalosti zkoumané problematiky. Práce přes výše uvedené výhrady splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikačních prací, předloženou diplomovou práci pokládám za způsobilou pro úspěšnou obhajobu.

VII. Navržený klasifikační stupeň

Diplomovou práci předběžně hodnotím klasifikačním stupněm velmi dobře.

V Praze dne 19. dubna 2015

JUDr. Mgr. Magdalena Pfeiffer, Ph.D.